

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-97/17

**Evropska komisija
proti
Republiki Bolgariji,**

„Neizpolnitev obveznosti države – Varstvo narave – Direktiva 2009/147/ES – Ohranjanje prostoživečih ptic – Posebna območja varstva (POV) – Razvrstitev ozemelj, ki so glede na število in velikost najprimernejša za ohranjanje vrst ptic, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2009/147, kot POV – Območje, pomembno za ohranjanje ptic (OPOP) – OPOP Rila – Razvrstitev dela OPOP Rila kot POV“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2018

1. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Predhodni postopek – Opomin – Jasna omejitev predmeta spora – Obrazloženo mnenje – Izčrpna navedba očitkov*

(člen 258 PDEU)

2. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Vloga, s katero se postopek začne – Navedba očitkov in tožbenih razlogov – Formalne zahteve – Nedvoumno podani predlogi*

(člen 258 PDEU; Poslovnik Sodišča, člen 120(c))

3. *Okolje – Ohranjanje prostoživečih ptic – Direktiva 2009/147 – Izbira in razmejitev posebnih območij varstva – Diskrecijska pravica držav članic – Meje*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2009/147, člen 4(1) in Priloga I)

4. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Dokaz neizpolnitve obveznosti – Dokazno breme Komisije – Predložitev dokazov, iz katerih je razvidna neizpolnitev obveznosti – Veljaven vir informacij*

(člen 258 PDEU)

5. *Okolje – Ohranjanje prostoživečih ptic – Direktiva 2009/147 – Razvrstitev kot posebna območja varstva – Obveznost držav članic – Neizpolnitev obveznosti – Merila presoje – Upoštevanje Seznama pomembnih območij za ptice v Evropi – Dopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2009/147, člen 4(1))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 18 in 19.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 23 in 24.)

3. Diskrecijska pravica držav članic pri izbiri najprimernejših ozemelj za določitev kot posebno območje varstva (POV), se ne nanaša na možnost, da kot POV določijo ozemlja, ki se zdijo najprimernejša po ornitoloških merilih, ampak samo na uporabo teh meril, da se opredelijo najprimernejša ozemlja za ohranjanje vrst, navedenih v Prilogi I k Direktivi o pticah. Tako, prvič, mora odločitev o razvrstitvi in razmejitvi POV temeljiti zgolj na ornitoloških merilih, določenih v Direktivi o pticah. Drugič, država članica ne more z obrazložitvijo, da naj bi imela polje proste presoje pri izbiri POV, razvrstiti kot POV področij, katerih število in skupna površina sta očitno manjša od števila in skupne površine področij, ki so opredeljena kot najprimernejša.

(Glej točke od 64 do 66.)

4. Komisija mora v postopku zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 ES dokazati obstoj zatrjevane neizpolnitve obveznosti. Sodišču mora predložiti dokaze, ki jih to potrebuje, da preveri obstoj te neizpolnitve, pri čemer se ne more opreti le na domneve. Vendar je ta institucija, ki nima lastnih preiskovalnih pooblastil na tem področju, zelo odvisna od dokazov, ki jih predložijo morebitni pritožniki, zasebne ali javne organizacije, ki delujejo na ozemlju zadevne države članice, in ta država članica sama. Prav tako je mogoče vsak uraden dokument, ki ga izdajo organi upoštevne države članice, šteti za veljaven vir informacij za to, da Komisija izvede postopek iz člena 258 PDEU.

(Glej točki 69 in 70.)

5. Posodabljanje znanstvenih podatkov nujno za opredelitev položaja najbolj ogroženih vrst in položaja vrst, ki so skupna dediščina Unije, da bi bilo mogoče kot posebno območje varstva (POV) razvrstiti najprimernejša ozemlja, ter da je treba uporabiti najnovejše znanstvene podatke, ki so razpoložljivi ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju. Vendar je ob neobstoju drugih posodobljenih znanstvenih podatkov, ki bi lahko upravičili, da se kot POV razvrsti zgolj del območja pomembnega za ohranjanje ptic (OPOP), Komisija upravičeno štela, da je seznam OPOP najnovejše in najnatančnejše merilo, na podlagi katerega je mogoče presoditi, ali je država članica razvrstila zadostno število in površino ozemelj kot POV v smislu člena 4(1) Direktive o pticah. Ta seznam namreč, čeprav za zadevne države članice ni pravno zavezujoč, vsebuje znanstvene dokaze, na podlagi katerih je mogoče presoditi, ali je država članica spoštovala obveznost, ki izhaja iz te določbe.

(Glej točki 81 in 82.)